Buda András
Debreceni Egyetem
buda.andras@arts.unideb.hu

Institute of Educational Studies and Cultural Management

Digitális oktatás koronavírus idején

Valóság vagy utópia?

A vírus intenzív megoldáskeresést indukált: egy hetük volt az oktatóknak arra, hogy a digitális megoldások útvesztőjében megkeressék a maguk ösvényét.

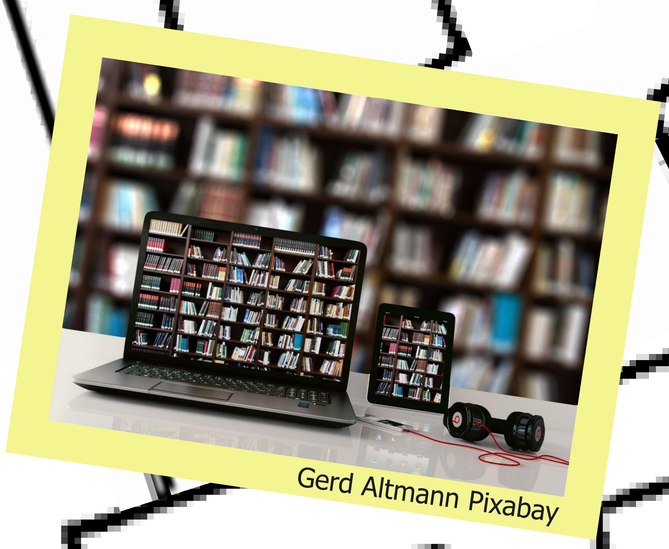
Gerd Altmann Pixabay

https://www.barco.com/

https://bit.ly/3g7m4VM

Az oktatók jelentős része aszinkron formában megvalósuló képzésre készült fel, szövegeket, prezentációs anyagokat (elsősorban ppt-t) készítettek, aktualizáltak, link- és feladatgyűjtemények készültek. Ezeket a Moodle-ra, a Google Drive-ra vagy más intézményi felület(ek)re töltötték fel. A hallgatóknak elsősorban beadandókat kellett készíteni, nem egyszer hetente.

Az oktatók másik része az órát áthelyezte a virtuális térbe. Szinkron formában, a kontakt óra időpontjában tartotta meg az órát. Ez általában valamilyen képernyő megosztó alkalmazáson keresztül történt (pl. Moodle webinárium (BigBlueButton); Skype; Microsoft Teams; Webex; Google Meet; Discord, Zoom), bár nem egyszer csak a hangalapú kapcsolatot használták.

Kisszámú oktató komplex rendszert dolgozott ki, melyben keveredtek a szinkron és aszinkron megoldások.

Hiányos ismeretek, illetve számos technikai probléma.

Hiányzó személyes kapcsolat.

Növekvő egyéni felelősség, elszámoltathatóság.

Új ellenőrzési, értékelési módok.

Rugalmasság, saját időbeosztás.

Magasabb hallgatói jelenlét.

Sok bizonytalanság.

Kimerült, leterhelt oktatók, hallgatók

Sok-sok digitális tapasztalat, fejlődő digitális kompetenciák.